

Arrest

nr. 306 180 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 14 september 2015, dient op 22 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 maart 2018 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 216.339 van 4 februari 2019 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker reist vanuit België naar Frankrijk, waar hij gedurende een zestal maanden verblijft en van waaruit hij in toepassing van de Dublinvordering wordt teruggeleid naar België.

Hij dient in België op 23 september 2021 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 3 maart 2022 de beslissing waarbij zijn tweede verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker dient geen beroep in tegen voormelde beslissing.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 11 mei 2022 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 11 augustus 2022 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het daartegen ingediende beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 281 639 van 9 december 2022.

1.4. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 26 juni 2023 een derde volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart het derde volgend verzoek om internationale bescherming op 13 september 2023 niet-ontvankelijk. Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 15 september 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Kutobkhel in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U bent Pashtoun van etnische origine. Nadat u de twaalfde graad had afgewerkt aan de Mohammad Agha High School, studeerde u verder aan de luchtvaartschool in Kabul. Nadat u uw diploma behaald had, bent u vervolgens business administration beginnen studeren aan de privé-universiteit 'Kardan' in Kabul, waar u meer dan drie jaar gestudeerd hebt. U combineerde uw studies met een job als administratief medewerker voor een bedrijf in Kabul, namelijk Pamirbaan Electrical Corporation.

Vier tot vijf maanden na het beëindigen van uw studies kon u aan de slag gaan als tolk Engels voor 'Mission Essential'. U werd tewerkgesteld in Helmand, waar u tewerkgesteld werd met een Amerikaans contract. Uw taak bestond erin deel te nemen aan patrouilles, waar u als tolk optrad tijdens ontmoetingen van de Amerikanen met de lokale bevolking. U startte eind 2011 uw werkzaamheden als tolk. Toen u enkele maanden later, in april, voor het eerst terug huiswaarts keerde, vertelde uw vader u dat hij niet wou dat u nog terugkeerde naar Helmand, aangezien hij u daar telefonisch niet kon bereiken.

U stopte uw werkzaamheden als tolk onmiddellijk en vond een nieuwe job in een bouwbedrijf, Afghan Gateway Construction Compagny (AGS), waar u meewerkte aan een project in Gamberi. U was er tewerkgesteld van juni 2012 tot november 2012. Uw vader vroeg u op dat moment om terug te keren naar Mohammad Agha, aangezien hij hulp nodig had bij zijn activiteiten op het land. U leefde en werkte sindsdien in Kutobkhel. Begin 2015 staken er plots geruchten de kop op over uw activiteiten als tolk voor de Amerikanen. Hoewel u dit ten stelligste ontkende en bleef volhouden dat u in die periode nog aan het studeren was, leidde dit voor u tot problemen. Uw vader werd tweemaal opgebeld met de boodschap dat u nog steeds aan het werk was voor de Amerikanen. Hij hield deze gesprekken voor u verborgen, maar liet u vanaf dat moment zo weinig mogelijk buiten gaan.

Op 2 mei 2015 ontving u een brief van de taliban, waarin geschreven stond dat u werkt voor de overheid als spion en dat u moest stoppen. Zowel u als uw familie werden in deze brief met de dood bedreigd. Op dat moment werd besloten dat uw veiligheid in gevaar was. Uw broer contacteerde een smokkelaar en nog dezelfde dag bent u uit Safed Sang vertrokken. U kwam na een reis van zes tot zeven maanden, op 14 september 2015, aan in België, waar u op 22 september 2015 asiel aanvraagde. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw taskara, een taskara van uw echtgenote, een taskara van uw vader, uw huwelijkscertificaat, een puntenlijst van de middelbare school, uw diploma van de luchtvaartschool, een attest van de universiteit van Kardan, een deelnamebewijs van een conferentie, drie werkbadgen, een certificaat van AGC en een certificaat van PEC, een document van mission essential, twee werkgerelateerde foto's, een brief van de taliban en de omslag waarin deze documenten werden opgestuurd.

Omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vervolgingsfeiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Afghanistan en u over een vluchtalternatief in Kabul beschikte, nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 21 maart 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 4 februari 2019.

U verliet België voor een zestal maand voor Frankrijk maar op basis van de Dublinvordering werd u teruggeleid naar België, waar u op 23 september 2021 een eerste volgend verzoek indiende. In het kader van

uw tweede verzoek haalde u aan dat u door de machtsovername van de taliban veel gevaar loopt. De mensen die voor de politie of de overheid werkten worden gedood of geraken vermist, zo stelde u. Zoals aangehaald in uw eerste verzoek stelde u als tolk gewerkt te hebben en in een administratieve functie voor een bouwbedrijf dat contracten had met de NAVO. Daarnaast werd uw broer, [B.A.], die werkzaam was voor een bedrijf dat buizen maakte in een basis, gedood voor jullie huis. Ook verklaarde u dat uw familie beschouwd werd als ongelovigen in het dorp.

Ter staving legde u paspoorten neer van uw familieleden met visa. Zo zou uw broer [M.A.] in 2017 reeds naar de VS getrokken zijn. Uw broer [M.] woont sinds een tijd in Turkije, waar ook uw ouders begin 2021 heen trokken. Uw broer [K.] woont dan weer sinds 2019 in Duitsland. Van uw broer [J.] had u reeds anderhalf jaar niets gehoord. Hij was toen nog in Logar. Uw zussen verblijven ook nog in Logar, maar van hen hoorde u reeds vier tot vijf maand niets. Uw echtgenote en kinderen verblijven momenteel afwisselend bij verschillende familieleden van haar langs moederszijde. Op 3 maart 2022 werd uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat u er niet in slaagde uw vermeende vrees in concreto aannemelijk te maken. Derhalve toonde u niet aan dat u persoonlijk bij terugkeer zou worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geviséerd of vervolgd. Evenmin toonde u aan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is in Afghanistan, enige concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 11 mei 2022 diende u een tweede volgend verzoek in te België. In het kader van dat verzoek verklaarde u dat de taliban uw vrouw op 13 februari 2022 (islamitische kalender: 24/07/1443) een brief stuurden met de boodschap dat ze moest hertrouwen. Hierop wilde uw vader, die in Turkije verbleef, terugkeren om zich te verzetten tegen de beslissing en het op te nemen voor uw familie, voor wie dit een erezaak was. Hoewel u en uw broer hem dit hadden afgeraden, zette hij alsnog door. Op 17 mei 2022 keerde hij terug naar Afghanistan. Op 3 juni 2022 werd hij door de taliban vermoord nadat hij eerder op de dag door hen ontvoerd werd. Ter staving van uw tweede volgend verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van de brief gericht aan uw vrouw neer, alsook twee foto's van het levenloze lichaam van uw vader en een foto van zijn paspoort. Op 12 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw volgend verzoek om internationale bescherming opnieuw niet-ontvankelijk omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming vergrootten. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen op 9 december 2022.

Zonder België te verlaten diende u op 26 juni 2023 een derde volgend verzoek in. U steunt uw derde verzoek op dezelfde elementen zoals aangehaald in het kader van uw eerdere verzoeken. U werkte voor buitenlandse organisaties en vreest daardoor vervolging door de taliban. U verwijt het CGVS in het kader van uw tweede volgend verzoek de moord op uw vader niet te hebben behandeld als asielelement. Ter staving van uw huidig verzoek legt u een rapport van Nansen neer, waarin wordt gesteld dat u een persoon bent die wordt geassocieerd met de buitenlandse troepen die actief waren in Afghanistan en dat u eveneens als gevolg van de tewerkstelling van uw broers geassocieerd wordt met de buitenlandse troepen dan wel de Afghaanse veiligheidsdiensten, wat reeds geleid heeft tot de dood van uw broer [B.A.] en uw vader. Ook stelt het rapport dat u omwille van uw verblijf in het westen vervolgd zult worden bij terugkeer en dat u niet in uw eigen basisbehoeften zult kunnen voorzien. Tot slot rapporteert Nansen over het ondoorzichtige, inconsistent juridische systeem in Afghanistan en het heersende klimaat van straffeloosheid voor mensenrechtenschenders en de wijdverspreide mensenrechtenschendingen. Als bijlagen telt het rapport volgende documenten: een email van [B.B.], Operations Manager van Mission Essential, van 22 maart 2023, enkele kopieën van werkcificaten, een kopie van het 'Special Immigrant Visa' van uw broer [M.A.S.], een kopie van de Green Card van uw broer [M.A.S.], een kopie van de 'Special Immigrant Visa' voor [N.], [S.], [H.], [H.], en [H.S.] en drie getuigenissen van kennissen, met name een verklaring van [A.Z.A.J.], van [I.A.] en van [A.S.].

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede volgend verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die geleid zouden hebben tot uw vlucht uit Afghanistan en u over een vluchtalternatief in Kabul beschikte teneinde u aan het reëel risico op ernstige schade omwille van het willekeurig geweld in het kader van het gewapend conflict in Logar te onttrekken. In beroep werd de beslissing van het CGVS door de RVV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en blijft de beoordeling ervan gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In het kader van uw eerste en tweede volgend verzoek om internationale bescherming bracht u geen dergelijke elementen aan waardoor het CGVS deze volgende verzoeken niet-ontvankelijk verklaarde. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. De RvV verwierp het beroep dat u had ingediend tegen de beslissing van het CGVS in het kader van uw tweede volgend verzoek. Ook in uw huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming brengt u geen feiten of elementen aan die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die een ander licht kunnen laten schijnen op uw verzoek. U verwijst enkel naar dezelfde motieven zoals aangehaald in het kader van uw vorige verzoeken (verklaring volgend verzoek, d.d. 16/08/2023, vraag 17-21).

In het kader van uw derde volgend verzoek om internationale bescherming legt u een rapport van Nansen neer.

Wat betreft de opmerkingen van Nansen inzake het verloop van uw voorgaande verzoeken en de beoordelingen gemaakt door het CGVS dient te worden opgemerkt dat een vierde verzoek geenszins kan worden beschouwd als een beroepsmogelijkheid ten aanzien van vorige verzoeken. Bovendien heeft u in het kader van uw eerste en derde verzoek beroep aangetekend bij de RvV. Het betreft dan ook post factum verklaringen die geen ander zicht werpen op de beoordeling van het CGVS en de RvV.

Wat betreft de gedetailleerde verwijzing naar uw studies in Kabul en activiteiten voor organisaties geassocieerd met de buitenlandse troepen, gestaafd met een email van [B.B.], dient te worden opgemerkt dat het CGVS noch de RvV twijfelden aan uw werkzaamheden voor de buitenlanders, doch dat u nadien nog een paar jaar uw vader had bijgestaan met zijn landbouwactiviteiten in uw geboortedorp Kutobkhel en de bedreigingen van de taliban, daaruitvolgend uw asielrelaas in zijn geheel, niet geloofwaardig werden geacht. U noch Nansen geven in het kader van uw vierde verzoek in concreto aan dat u bij terugkeer persoonlijk geïnterviewd zou worden als gevolg van uw werkzaamheden tien jaar geleden, een paar jaar vóór uw vertrek uit Afghanistan. Verwijzingen van algemene aard naar uw voormalige activiteiten zijn op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming, te meer zoals reeds aangehaald u na uw werkzaamheden nog een paar jaar zonder geloofwaardig geachte vervolgingsfeiten in door de taliban gecontroleerd gebied heeft verbleven. Daar zoals aangetoond door u in het kader van uw eerste verzoek geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Eveneens de werkzaamheden voor de voormalige overheid en huidige verblijfplaats van uw broers werden reeds beoordeeld door het CGVS en de RvV in het kader van voorgaande verzoeken, waardoor de loutere herhaling en het neerleggen van nieuwe documenten betreffende hun werkzaamheden en verblijfplaats, met name de kopieën van werkcertificaten, van het 'Special Immigrant Visa' van uw broer [M.A.S.] en van de Green Card van uw broer [M.A.S.], geen nieuw licht laten schijnen op die beoordelingen. Het gegeven dat u opnieuw naar dezelfde verklaringen verwijst, wijzigt niets aan de beoordeling gemaakt door de RvV en is op zich niet van aard om de vaststellingen op te heffen. Evenmin

haalt Nansen noch uzelf enige nieuwe concrete elementen aan dat u omwille van hun werkzaamheden vervolging dient te vrezen bij terugkeer. De door u neergelegde getuigenissen van Afghanen die uw familie kennen, werden duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk voor uw derde volgend verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter ontnemt deze stukken hun objectieve bewijswaarde. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt weliswaar dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Echter, zoals reeds aangehaald in het kader van voorgaande verzoeken, is het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

De door u aangehaalde vervolging van uw vader, naar aanleiding van de uithuwelijking van uw echtgenote door de taliban, werd, hoewel u verkeerdelijk het tegendeel beweert (verklaring volgend verzoek, vraag 21), reeds beoordeeld door de RvV in het kader van uw tweede volgend verzoek. Het 'Special Immigrant Visum' van uw echtgenote en kinderen voor de Verenigde Staten zegt niets over de redenen waarom zij, in afwezigheid van u - de echtgenoot en vader - een visum hebben bekomen na de machtsovername en toont dan ook niet in concreto aan door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd bij terugkeer naar Afghanistan.

Wat de verwijzing van Nansen betreft naar het ondoorzichtige, inconsistent juridische systeem in Afghanistan en het heersende klimaat van straffeloosheid voor mensenrechtenschenders en de wijdverspreide mensenrechtenschendingen dient eveneens te worden opgemerkt dat een dergelijke verwijzing van algemene aard op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U, en aldus Nansen in uw naam, dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming dan ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'.

Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou

lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de bewering van Nansen dat u niet in eigen basisbehoeften zal kunnen voorzien en de precaire humanitaire situatie waarin u dreigt terecht te komen, dient te worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat

personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Door louter te stellen dat u al sinds 2015 weg bent uit Afghanistan, u vloeiend Engels spreekt en denkt te zullen moeten reizen met een paspoort afgegeven door een ambassade trouw aan het oude Afghaanse regime toont u niet in concreto aan dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u, gezien het ongeloofwaardige karakter van uw vervolgingsfeiten, voor en na uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u op heden een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst, of aan een checkpost zoals door Nansen gesteld. Zoals reeds eerder gesteld maakt u niet aannemelijk omwille van uw voormalige werkzaamheden of de werkzaamheden van uw broers persoonlijke vervolging te moeten vrezen. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Nansen laat ook na te duiden waarom u, die nog contact heeft met familie in Afghanistan, afkomstig is uit Logar en die Afghanistan verliet op 28-jarige, 'het spel niet meer zou kunnen spelen'. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Zoals blijkt uit de hieronder opgenomen informatie beschikt het CGVS evenmin over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 57/6/2 eerste lid, 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van het zorgvuldigheidbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet voldoet aan zijn samenwerkingsplicht door te besluiten dat de (extra) documenten die hij aanbrengt geen bewijs vormen dat hij *in concreto* een gevaar loopt bij terugkeer naar Afghanistan. Hij meent dat hij niet meer kan doen dan de nodige bewijsstukken van zowel zijn eigen werkzaamheden in Afghanistan als die van zijn broer neer te leggen en aan te tonen dat zijn vrouw en kinderen momenteel met een speciaal visum in Amerika verblijven. Verzoeker vervolgt dat zijn vader door de taliban vermoord werd omdat hij verzoekers echtgenote wilde beschermen tegen een uithuwelijking door de taliban. Hij bevestigt dat hij nog een tijd bij zijn vader heeft gewerkt na zijn werk voor de Amerikanen, maar dat zijn vader omwille van die vorige tewerkstelling al snel werd lastiggevallen, doch dit voor lange tijd verzwegen.

Het is volgens hem duidelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan onder het huidige regime onmiddellijk zou gefolterd of gedood worden omwille van zijn tewerkstelling voor de Amerikanen en omwille van zijn jarenlang verblijf in Europa. Hij meent dat de taliban dit zullen opmerken door zijn in het westen afgeleverd Afgaans paspoort en het vliegveld van waar hij zou vertrekken. Hij wijst er voorts op dat mensen gestraft worden als ze de door de taliban opgelegde regels niet rigoureus naleven. Hij voert aan dat hij verwesterd is en dat hij onmiddellijk door de mand zou vallen omdat hij de huidige gebruiken niet kent en er allesbehalve mee vertrouwd is. Hij voegt toe dat hij niet kan doen alsof hij niet verwesterd is, gezien hij al veel te lang weg is uit Afghanistan.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal dient mee te helpen bepaalde documenten te verkrijgen en dat hij geen gebruik kan maken van onderzoeken omtrent de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan die meer dan een half jaar oud zijn. Hij verwijst hieromtrent ook naar rechtspraak van de Raad en van de Raad van State. Hij besluit dat de commissaris-generaal actuelere informatie omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan dient aan te halen of minstens dient te wachten tot er meer actuele informatie beschikbaar is alvorens een beslissing te nemen.

Hij meent vervolgens dat er niet voldoende onderzocht werd wat de invloed is van zijn werkzaamheden als tolk, de werkzaamheden van zijn broer en het feit dat zijn vrouw en kinderen zijn moeten vluchten uit Afghanistan. Volgens hem wordt er een onredelijke bewijslast op zijn schouders gelegd en heeft hij alle documenten gegeven die hij mogelijks in zijn bezit kon krijgen, dit terwijl het in Afghanistan zeer moeilijk is om documenten te verkrijgen. Hij wijst erop dat de beslissing van de commissaris-generaal bijna identiek is aan de beslissing na zijn tweede volgverzoek en dat er aldus geen grondige analyse is geweest van de gegeven documenten en het voorgelegde verslag van Nansen. Hij verwijst naar de cumulatieve voorwaarden waaraan hij voldaan heeft om zijn relaas in de grote lijnen als geloofwaardig te beschouwen en dat de commissaris-generaal dit niet kan wegmotiveren door eenvoudigweg te stellen dat dit voortvloeit uit zijn eerste asielaanvraag die werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Hij besluit dat uit zijn samenhangende verklaringen blijkt dat zijn vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd en dat het niet zorgvuldig of redelijk is om dit niet geloofwaardig te beschouwen.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zeer problematisch is. Hij maakt gewag van het feit dat hij bij terugkeer naar Afghanistan haast noodzakelijkerwijze onderworpen zal worden aan doding, verwonding, executie of minstens foltering of onmenselijke behandeling. Hij wijst er opnieuw op dat werd verduidelijkt welke vervolgingen en welke schade hij reeds heeft moeten ondergaan en dat deze zich in de toekomst redelijkerwijze opnieuw kunnen voordoen en dat hij een oprechte inspanning geleverd heeft om zijn aanvraag te staven met nieuwe stukken. Hij benadrukt dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan bijzonder problematisch is in het licht van de recente evoluties en de verslaggeving van erkende internationale en niet-gouvernementele organisaties. Hij verwijt de commissaris-generaal op onvoldoende wijze te motiveren waarom zij het volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart in het opzicht van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij concludeert dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan zich verzet tegen een terugkeer naar Afghanistan en dat de mensenrechtenschendingen hiervan een duidelijk voorbeeld vormen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker het advies van Nansen dat zich reeds in het administratief dossier bevindt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1).

3.2. Op 10 april 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1 tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, met vermelding van de weblink
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, met vermelding van de weblink;
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin hij melding maakt van volgende nieuwe stukken:

- Arrest van de Raad van 14 november 2023 nr. 297.075;
- Human Rights Watch, "Out of sight, Afghans are going hungry", 14 maart 2024;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: aid cutbacks, Taliban abuses imperil health", 12 februari 2024;
- Khaama "Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure", 17 maart 2024;
- Human Rights Watch, "Schools are failing boys too", 6 december 2023;
- Human Rights Watch, "A Disaster for the Foreseeable Future - Afghanistan's Healthcare Crisis", februari 2024;
- Ariana News, "UN Security council extends Afghanistan mission mandate for one year", 16 maart 2024;
- UNAMA, "Report on Afghanistan", 28 februari 2024;
- UNHCR, "UNHCR and IOM urge Pakistan to maintain protection space for Afghans in need of safety", 7 oktober 2023.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk

*rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.*

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die

afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Voorafgaand

Verzoeker klaagt in zijn aanvullende nota van 16 april 2024 een gebrek aan actuele en nauwkeurige informatie over de situatie in Afghanistan aan. In dit verband verwijst hij naar de rapporten waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en verwijst hij ook naar de rapporten in de aanvullende nota van 10 april 2024 van de commissaris-generaal, waaronder EUAA “*Afghanistan COI Focus*” van december 2023; UNAMA “*Impact of improvised explosive devices on civilians in Afghanistan*” van juni 2023 en CEDOCA “*COI Focus Afghanistan, migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023. Dit laatste rapport zou volgens verzoeker geen melding maken van de veiligheidssituatie in Afghanistan en EUAA, “*Afghanistan COI Focus*” van december 2023 en UNAMA “*Impact of improvised explosive devices on civilians in Afghanistan*” van juni 2023 zouden maar een korte beschrijving geven van de veiligheidssituatie en aangeven dat de veiligheidsincidenten door de Zuidoost-Aziatische afdeling van ISIS en andere onbepaalde anti-regeringselementen die burgers op een willekeurige manier treffen, zijn toegenomen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 10 april 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Het is zo dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA

daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er is aldus wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA zijn niet bindend. Artikel 11, derde lid, van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: "Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming."

De richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA ontslaan de asieliinstanties niet van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als de commissaris-generaal een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen.

In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in het voorliggende verzoekschrift en zijn aanvullende nota tracht te laten uitschijnen, is er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Onderzoek van de nieuwe elementen

6.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij Afghanistan heeft verlaten omdat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van zijn werkzaamheden als tolk voor een Amerikaanse organisatie in Afghanistan. De commissaris-generaal weigert bij beslissing van 21 maart 2018 de vluchtelingenstatus omdat (i) het niet geloofwaardig is dat de taliban verzoeker zouden bedreigen omwille van diens werkzaamheden als tolk bijna drie jaar eerder; (ii) de inhoud van de driegbrief van de taliban niet strookt met zijn verklaringen; (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt hoe de bewoners van zijn dorp en/of de taliban plots op de hoogte zouden zijn gekomen van zijn vroegere werkzaamheden als tolk; (iv) de reacties van zijn vader op de telefonische bedreigingen allerminst geloofwaardig zijn; (v) zijn familie zes maanden na verzoekers vertrek uit Afghanistan nog steeds in zijn dorp van herkomst zou verblijven, hoewel zij ook in de driegbrief worden genoemd; (vi) verzoekers kennis betreffende een aantal (veiligheids)incidenten voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan te wensen overlaat, hetgeen doet besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in zijn dorp van herkomst tot aan dit vertrek en bijgevolg evenmin aan de beweerde feiten die er zich toen zouden hebben afgespeeld; en (vii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. De Raad treedt voorgaande motieven bij in zijn arrest nr. 216.339 van 4 februari 2019.

6.2. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij door de machtsovername door de taliban veel gevaar loopt in Afghanistan. Hij legt uit dat de mensen die voor de politie of de overheid werkten, gedood worden of vermist geraken. Hij herhaalt dat hij als tolk gewerkt heeft en dat hij een administratieve functie had in een bouwbedrijf dat contracten had met de NAVO. Ten slot voegt hij toe dat zijn broer, die werkzaam was voor een bedrijf dat buizen maakte in een basis, gedood werd voor hun huis en dat zijn familie beschouwd wordt als ongelovigen. Dit volgend verzoek wordt door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaart, waartegen verzoeker geen rechtsmiddel aanwendt.

6.3. In het kader van zijn derde beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat zijn vrouw door de taliban per brief werd aangemaand te hertrouwen daar hij in het verleden met ongelovigen heeft samengewerkt. Hierop

zou zijn vader uit Turkije zijn teruggekeerd om zich te verzetten, waarna hij door de taliban ontvoerd en vermoord werd op 3 juni 2022. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek niet-ontvankelijk omdat het relaas steunt op zijn initiële verklaringen en zijn verklaringen en documenten geen nieuw licht kunnen schijnen op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het daartegen ingediende beroep wordt verworpen op 9 december 2022 bij arrest nr. 281.639.

6.4. In het kader van zijn vierde (en thans voorliggende) beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij vreest vermoord te zullen worden door de taliban omdat hij in Afghanistan gewerkt heeft voor meerdere Amerikaanse bedrijven en de taliban hem beschuldigden van spionage. Hij geeft aan dat zijn vader gedood werd, maar dat hij geen bewijzen heeft, dat zijn familie besloten heeft om niet meer in de regio te blijven en dat zijn echtgenote en kinderen geëvacueerd werden naar Amerika. Ter staving ervan legt hij drie getuigenissen van personen uit zijn regio voor alsook een advies van Nansen. Hij legt uit dat Nansen een onderzoek heeft gevoerd en een rapport heeft opgesteld. In dit rapport wordt aangevoerd dat verzoeker door zijn eigen werkzaamheden geassocieerd wordt met de buitenlandse troepen die actief waren in Afghanistan en ook een familielid is van personen die geassocieerd worden met de buitenlandse troepen of de Afghaanse veiligheidsdiensten, wat geleid heeft tot de dood van zijn broer en zijn vader, waardoor hij tot een risicoprofiel behoort. In het rapport wijst Nansen er bovendien op dat deze werkzaamheden hebben gezorgd voor ernstige problemen voor verzoekers vrouw en hun vier kinderen, dat verzoeker in Afghanistan vervolgd zal worden omwille van zijn verblijf in het westen en dat hij niet in staat zal zijn om bij terugkeer in zijn basisbehoeften te voorzien.

De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

6.5. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en met de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6.5.1. Ten eerste steunt verzoeker zijn huidig beschermingsverzoek wederom op zijn vrees voor de taliban omwille van zijn tewerkstelling als tolk bij organisaties die geassocieerd worden met de buitenlandse troepen die actief waren in Afghanistan.

Er wordt niet betwist dat verzoeker in het verleden werkzaam is geweest voor verschillende bedrijven die connecties hebben met buitenlandse troepen, zoals ook wordt toegelicht in de bestreden beslissing en blijkt uit de arresten van de Raad met nrs. 216.339 en 281.639, gewezen in het kader van vorige beschermingsverzoeken. Dat zijn loutere tewerkstelling in de periode 2011-2012 de kans aanzienlijk groter zou maken dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus *anno* 2024, blijkt niet. Immers, in de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023 (p. 58-59) wordt vermeld dat individuen die hebben gewerkt voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen die aanwezig waren in Afghanistan, een risicoprofiel hebben en slachtoffer kunnen zijn van vervolging, zowel door de taliban als door ISKP en andere gewapende groeperingen. Dit profiel omvat individuen zoals tolken, veiligheidsagenten en bewakers, civiele aannemers, systeembeheerders en logistiek personeel. Verzoeker dient dit risico *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe hij in gebreke blijft. Hij slaagt er niet in aan te tonen dat hij met concrete vervolgingsfeiten te maken kreeg en op basis van zijn overigens zeer lang geleden tewerkstelling bij terugkeer ermee te maken zal krijgen. Verzoekers tewerkstelling werd bovendien reeds door de Raad onderzocht in het licht van de machtsovername door de taliban over het hele Afghaanse grondgebied. Dat dit niet zou zijn gebeurd, zoals aangekaart wordt door Nansen in het voorliggende advies, is niet correct. Dat er duizenden medewerkers ondertussen het land verlaten hebben en elders bescherming hebben gekregen, heeft niets te maken met verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging en vermag dan ook geen invloed te hebben op de individuele beoordeling van zijn beschermingsverzoek. Het betoog dat zijn vrouw en kinderen Afghanistan hebben verlaten en inmiddels in bezit zouden zijn gesteld van een verblijfstitel in de Verenigde Staten kan evenmin een invloed hebben op de wijze waarop verzoekers asielrelaas wordt beoordeeld nu elk verzoek om internationale bescherming op individuele wijze dient te worden onderzocht. De kopieën van de verblijfsdocumenten gevoegd bij het rapport van Nansen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1, Rapport Nansen, kopie Special Immigrant Visa voor N., S., H., H. en H.) werpen hier geen ander licht op te meer nu op basis van die documenten niet kan worden vastgesteld wat de precieze reden is op grond waarvan aan de desbetreffende

personen een beschermingsstatus zou zijn toegekend. In het Nansen rapport wordt gesteld dat zijn vrouw en kinderen in het diepste geheim door de oom en broer uit Afghanistan gehaald werden en naar de Verenigde Staten werden gebracht terwijl hij bij de DVZ verklaart dat ze geëvacueerd werden door de Amerikaanse autoriteiten (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek, punt 14). Verzoekers inconsistente verklaringen bevestigen de vaststelling dat hij geen zicht biedt op de reden en omstandigheden van hun vertrek en evenmin op de reden waarom zij een beschermingsstatus zouden hebben verkregen.

Waar verzoeker in het kader van zijn huidige beschermingsverzoek in het rapport van Nansen een gedetailleerde uiteenzetting geeft van zijn studies in Kabul en van zijn activiteiten voor de verschillende bedrijven die geassocieerd worden met buitenlandse troepen, reikt hij geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Het mailverkeer dat verzoeker voorlegt met de *operations manager* van *Mission Essential* (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1, Rapport Nansen, e-mail van 22 maart 2023 van B.B.) is evenmin van die aard. Voormelde verklaringen en mailverkeer vormen louter een bevestiging van verzoekers werkzaamheden, die niet ter discussie staan. Verzoeker slaagt er met zijn betoog in zijn verzoekschrift geenszins in elementen aan te reiken die erop wijzen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan persoonlijk zou geëvacueerd worden omwille van zijn tewerkstelling of die de geloofwaardigheid van de door hem reeds aangehaalde vervolgingsfeiten zouden herstellen.

6.5.2. Ten tweede verwijt verzoeker de commissaris-generaal de moord op zijn vader door de taliban ingevolge diens terugkeer naar Afghanistan niet in acht te hebben genomen. Zijn vader zou gepoogd hebben om verzoekers echtgenote te beschermen tegen een uithuwelijking (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek d.d. 16.08.23, vraag 21). Dit betreft echter wederom een element dat reeds in het kader van zijn derde beschermingsverzoek beoordeeld werd. De Raad oordeelde in zijn arrest nr. 281.639 dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vader daadwerkelijk zou zijn overleden, laat staan waar, wanneer, op welke wijze en in welke omstandigheden dit zou zijn. Door louter te volharden in datgene wat reeds werd beoordeeld door de Raad, brengt verzoeker geen nieuwe elementen bij.

6.5.3. Ten derde verklaart verzoeker dat zijn familie besloten heeft de regio te verlaten omdat het er heel moeilijk was voor hen (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek punt 19). In het verzoekschrift alsook in het advies van Nansen wordt uitgebreid ingegaan op zijn profiel als familielid van personen die geassocieerd worden met de buitenlandse troepen en de Afghaanse veiligheidsdiensten.

Het profiel van zijn familie haalde hij ook reeds aan tijdens zijn tweede beschermingsverzoek (AD CGVS, vorig verzoek, Verklaring volgend verzoek d.d. 23.11.21, vragen 13 en 16). In het kader van dit tweede beschermingsverzoek verwees hij naar de tewerkstelling en de dood van zijn broer B.A.S., die werkzaamheden verrichtte op een militaire basis voor een bedrijf dat buizen maakte en naar de werkzaamheden van zijn andere broer M.A.S., die in de Verenigde Staten verblijft. De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande reeds op 3 maart 2022 als volgt: *"In navolging van het voorgaande toont u evenmin aan dat u omwille van de werkzaamheden van uw broer [B.A.] bij terugkeer dient te vrezen voor vervolging (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 16). U laat zelfs na te staven dat uw broer effectief gedood werd, alsook omwille van zijn werkzaamheden werd gedood; Evenmin staft u uw blote bewering als zou uw familie in uw dorp als ongelovigen worden beschouwd (verklaring volgend verzoek DVZ, vraag 16). Uit deze uitspraak kan geenszins worden afgeleid dat u bij een terugkeer naar Afghanistan door de autoriteiten, de bevolking en/of bepaalde organisaties of groeperingen specifiek zal worden geëvacueerd; De neergelegde identiteitsdocumenten van u broers en ouders, hun verblijfsdocumenten of visa, zeggen niets over en actuele beschermingsnood in uw hoofde. U dient zoals aangehaald immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke."* Verzoeker heeft geen beroep ingediend tegen deze beslissing, zodat deze beslissing is komen vast te staan.

In het advies van Nansen, dat hij neerlegt ter staving van zijn thans voorliggend beschermingsverzoek, komt hij niet verder dan zaken toe te voegen die in het verlengde liggen van wat reeds werd beoordeeld. Zo stelt hij dat zijn broer M.S. in Turkije en zijn broer K.S. in Duitsland verblijft dat M.S. als elektrisch ingenieur werkzaamheden heeft verricht binnen projecten die werden uitgevoerd in opdracht van de buitenlandse troepen in Afghanistan en dat K.S. erkend werd als vluchteling en werkte aan de bouw van de militaire basis in de provincie Logar.

De kopieën van de 'Special Immigrant Visa' en groene kaart van M.A.S. die hij in het kader van zijn huidige beschermingsverzoek neerlegt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1, Rapport Nansen, kopie 'Special Immigrant Visa' en 'Green Card' M.A.S.), zijn dezelfde als de kopieën die werden neergelegd bij zijn tweede beschermingsverzoek. Hieruit blijkt dat M.A.S. een verblijfsstatuut heeft in de Verenigde Staten sinds juni 2017. Gelet op het feit dat hierover reeds geoordeeld werd en de beslissing vast is komen te staan, worden deze documenten niet beschouwd als nieuwe elementen. Verzoeker legt tevens een aantal kopieën van certificaten neer die getuigen van de werkzaamheden van M.A.S. bij *Technologists*

Inc. voor de periode van maart 2006 tot en met augustus 2009 (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1, Rapport Nansen, certificaten werkzaamheden M.A.S.). Hierin wordt bevestigd dat zijn broer als '*Site Engineer*' en '*Quality Control Manager*' heeft meegewerkt aan een project voor het Afghaans nationaal leger in opdracht van de Amerikaanse troepen. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat deze documenten een ernstige impact hebben op zijn persoonlijke situatie, ze niet terdege onderzocht werden en het nieuwe elementen betreffen die de kans op de vluchtelingenstatus aanzienlijk groter maken. Deze documenten tonen louter aan dat M.A.S. tewerkgesteld was voor een bedrijf dat banden had met de buitenlandse troepen en het Afghaans nationaal leger, maar hieruit kan niet blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn familieband met zijn broer zou worden geviséerd of vervolgd.

Bovendien blijkt uit de landeninformatie uit het rechtsplegingsdossier niet, in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in het rapport van Nansen, dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren of banden hadden met het Afghaans nationaal leger of de buitenlandse troepen. Hoewel ook wordt aangegeven dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging kunnen riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA *Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, p. 56-65; EUAA *Afghanistan Country Focus* van januari 2022, p. 45-48 en EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023, p. 54-55), wordt dit *in casu* niet aannemelijk gemaakt. De opsomming in het rapport van Nansen aangaande de verschillende werkzaamheden van zijn broers, komt overigens niet overeen met zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn vorige beschermingsverzoek, zonder dat hiervoor enige verantwoording wordt geboden, wat niet ernstig is.

Tot slot laat verzoeker de motieven omtrent het gebrek aan objectieve bewijswaarde van de getuigenissen van de Afghanen die zijn familie kennen gelet op hun gesolliciteerd karakter onverlet. Verzoekers betoog, dat niet onderbouwd wordt met andere stukken uit het administratief dossier, namelijk dat zijn familie als ongelovigen bekend staan in zijn regio van herkomst, is dan ook niet voldoende om concrete vervolgingsfeiten ten aanzien van zichzelf aannemelijk te maken.

6.5.4. Waar in het rapport van Nansen in het algemeen nog kritiek geuit wordt op het gegeven dat verzoeker niet werd gehoord door de commissaris-generaal, dient erop te worden gewezen dat verzoekers vierde verzoek om internationale bescherming voorligt en dat hij gehoord werd op de DVZ, waar hij de kans had om al zijn elementen toe te lichten en in de mogelijkheid was om aan te geven wat de nieuwe elementen waren op grond waarvan hij besloot een vierde verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker beperkt zich tot het uiten van zijn kritiek op de wijze waarop hij werd gehoord, doch laat na *in concreto* aan te tonen waarin zijn rechten zouden zijn geschaad in het licht van het verhoor bij de DVZ. Verzoeker toont immers niet aan dat hij zou zijn verhinderd om bepaalde toelichtingen te geven. Meer nog, verzoeker besloot zelf om zijn verklaringen neer te schrijven en zoals reeds *supra* uitvoerig toegelicht, werd hiermee op gedegen wijze rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoekers uitleg doet hierover niet anders denken.

6.5.5. Waar verzoeker verwijst naar zijn vrees om bij terugkeer vervolgd te worden door de taliban wegens zijn jarenlang verblijf in Europa, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

6.5.5.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het

'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare

gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang van Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter

anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.5.5.2. Verzoeker zet uiteen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal worden vervolgd omdat hij al jaren in Europa verblijft en omdat zijn familie algemeen bekend staat als afvallig. Hij benadrukt dat hij bij aankomst onmiddellijk identificeerbaar zal zijn als een persoon die reist vanuit het westen omwille van zijn vertrekpunt dan wel omdat hij zal moeten reizen met een Afgaans paspoort dat werd afgegeven in het westen. Bovendien meent hij dat hij niet in staat is 'het spel te kunnen meespelen' gezien hij geen recente ervaring heeft met het leven onder talibanregime en bijgevolg niet vertrouwd is met de door de taliban opgelegde regels die met de harde hand afgedwongen worden.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in mei 2015 (AD CGVS, Verklaring DVZ 24.12.15, punt 31) en op het moment dat hij in België is aangekomen op 14 september 2015, negentwintig jaar oud was. Hij bevindt zich bijna negen jaar buiten Afghanistan en heeft heden de leeftijd van zevenendertig jaar.

Hoewel verzoeker blijkens de stukken van het rechtsplegingsdossier sedert bijna negen jaar niet meer in Afghanistan is geweest, maakt hij het niet *in concreto* aannemelijk dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan niet meer zou kunnen conformeren aan de aldaar heersende normen en waarden waardoor hij zou worden blootgesteld aan een risico op vervolging.

Een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl is in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft om een dreigende vervolging te ontlopen wegens niet naleving van heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke. Het zeer lange verblijf van verzoeker in Europa kan niet losgezien worden van het verblijf in Afghanistan. Te meer nu verzoeker geen *infans* meer was op het moment dat hij in België aankwam daar hij reeds de leeftijd had van negentwintig jaar en aldus kan worden aangenomen dat hij zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht. Bovendien is hij tot de twaalfde graad en dus tot zijn achttien jaar naar school geweest, heeft hij twee jaar gestudeerd aan de luchtvaartschool in Kabul en heeft hij erna voor meer dan drie jaar *business administration* gestudeerd aan een privé-universiteit in Kabul (AD CGVS, map eerste beschermingsverzoek, verklaring DVZ 24.12.15, vraag 11 en NPO 09.11.17, p. 4). Hij toont niet aan dat hij deze Afgaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid, heden niet langer kent. Verzoeker duidt verder nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofd sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift zelfs geen enkele concrete elementen aan m.b.t. een vermeende verwestering.

Verzoeker brengt geen enkele elementen aan die erop wijzen dat hij vóór zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Verzoeker verwijst verder naar de risico's bij controle van zijn sociale mediaprofielen (Nansen, p. 45). Hiermee toont hij echter niet aan dat de inhoud van zijn sociale media van die aard is dat het onoverkomelijk zou zijn voor zijn identiteit of morele integriteit om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale media te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Er liggen verder ook geen indicaties voor dat de taliban op heden kennis zouden hebben van de activiteiten van verzoeker op sociale media.

Verzoekers betoog, dat hij zal moeten reizen met een Afghaans paspoort dat werd afgegeven in het westen door een consul van het oude Afghaanse regime, is te dezen niet dienstig daar noch de bestreden beslissing, noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. De hypothetische constructie van verzoeker rond het risico om te reizen met een eventueel niet geschikt paspoort is niet dienstig in het kader van het onderzoek naar een internationale beschermingsnood.

In zoverre verzoeker nog gewag maakt van het leven onder talibanbewind en de diverse mensenrechtenschendingen, dient erop te worden gewezen dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en lijfstraffen, willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Praktijken van buitensporige bestraffingen vinden nog steeds plaats en het talibanregime is zeer repressief, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat elke Afghaan die vanuit Europa terugkeert zal worden geveiseerd of onderworpen aan vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling, noch brengt verzoeker informatie bij die daar heden doet toe besluiten. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

6.5.5.3. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6.5.6. Het geheel aan verklaringen en documenten van verzoeker in acht genomen, kunnen de voorgelegde elementen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6.5.7. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden er evenmin concrete elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat er in zijn hoofde een reëel risico op de doodstraf of executie zou zijn. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

6.5.8. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker toont niet aan dat er elementen zijn die nopen tot een ander oordeel dan deze gemaakt in 's Raads arrest nr. 290 716 van 21 juni 2023.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Door in zijn aanvullende nota van 16 april 2024 in het algemeen te verwijzen naar verschillende artikelen van Human Rights Watch ("*Out of sight, Afghans are going hungry*", 14 maart 2024;

"Afghanistan: aid cutbacks, Taliban abuses imperil health", 12 februari 2024; Human Rights Watch, "Schools are failing boys too", 6 december 2023) en te stellen dat de taliban wel degelijk verantwoordelijk zijn voor de huidige precare socio-economische situatie, is verzoeker niet in staat afbreuk te doen aan het feit dat de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren, zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota van 16 april 2024 naar een artikel aangaande de stijgende spanningen na het verbranden van een Koran in Stockholm Khaama "Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure" van 17 maart 2024 en een artikel betreffende de verlenging van het mandaat van UNAMA en de verslechtering van de situatie in Afghanistan, met name Ariana News "UN Security council extends Afghanistan mission mandate for one year" van 16 maart 2024 en UNAMA "Report on Afghanistan" van maart 2024. Verzoeker betoogt voorts dat uit het verslag van UNAMA van maart 2024 valt af te leiden dat de controle van verplaatsingen in het land zijn vergroot en de *checkpoints* worden bezet door de taliban, de situatie van de scholen is verergerd, veiligheidsincidenten toenemen, de economische situatie niet verbetert en de werkloosheidscijfers de hoogte in gaan en aldus zo het risico om in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen is aangetoond. Door louter te verwijzen naar bovenvermelde artikelen en rapporten, is verzoeker niet in staat het risico *in concreto* aannemelijk te maken. Er mag immers van hem worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is *in casu* niet het geval.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

5.5.8. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (Hof van Justitie 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten,

enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, i.e. *'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. *'Explosive remnants of war'* waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van *'targeted killings'*. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal *'armed clashes'*, luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft

van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. Ook de door verzoeker vermelde informatie in zijn aanvullende nota van 16 april 2024 ligt in dezelfde lijn. Uit de door hem geciteerde nieuwsberichten, rapporten en richtlijnen blijkt immers dat er in het algemeen in Afghanistan, alsook in verzoekers regio van herkomst, nog steeds sprake is van een volatiele veiligheidssituatie en veiligheidsincidenten. Deze informatie over de veiligheidsincidenten ligt in lijn met de door de commissaris-generaal gehanteerde en geactualiseerde objectieve landeninformatie, waarmee aldus rekening werd gehouden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie. Verzoeker toont met deze gegevens niet aan dat er op heden in de provincie Nangarhar alsnog een situatie van willekeurig geweld voorhanden is die van die aard is dat hij louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade en evenmin dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden aanwezig zijn.

Waar verzoeker in de aanvullende nota van 16 april 2024 verwijst naar het arrest van de Raad nr. 297.075 van 14 november 2023 in het kader waarvan verzoeker meent dat dezelfde redenering moet worden toegepast, dient te worden onderstreept dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (cf. RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

6.5.9. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6.6. Alles samen genomen, zijn er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde, of door verzoeker voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

6.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

6.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe

documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO